

BÀI HỌC 8

TỪ CƠN BIỂN ĐỘNG ĐẾN VẮNG MÂY THIÊN ĐÀNG

CÂU GÓC: “Bấy giờ nước, quyền thế, và sự tôn đại của muôn nước ở dưới cả trời, sẽ được ban cho dân các thánh của Đấng Rất Cao. Nước Ngài là nước đời đời, và hết thảy các quyền thế đều hầu việc và vâng lời Ngài” (Đa-ni-ên 7:27).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Đa-ni-ên 7, 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:1-12, Rô-ma 8:1, Mác 13:26, Lu-ca 9:26, Lu-ca 12:8, 1 Ti-mô-thê 2:5.

Các sự khải thị trong Đa-ni-ên đoạn 7, chủ đề chúng ta nghiên cứu trong tuần này, tương tự và song song với giấc mơ ở trong Đa-ni-ên đoạn 2. Nhưng Đa-ni-ên 7 khai triển thêm về những gì đã được tiết lộ trong Đa-ni-ên 2. Trước tiên, sự hiện thấy này xảy ra vào lúc ban đêm và cho thấy biển bị khuấy động bởi bốn cơn gió. Bóng tối và nước gợn lên sự sáng tạo, nhưng ở đây sự sáng tạo dường như bị bóp méo hoặc bị tấn công. Thứ hai, các con thú trong điềm mộng này là loại thú không thanh sạch và không thuần giống, chúng đại diện cho một sự vi phạm vào sự hài hòa trật tự của chương trình sáng tạo. Thứ ba, các con thú được miêu tả là những quyền lực thống trị; do đó, dường như sự thống trị mà Đức Chúa Trời đã ban cho A-đam trong Vườn Ê-đen đã bị chiếm đoạt bởi các quyền lực này. Thứ tư, với sự xuất hiện của Con Người, quyền thống trị của Đức Chúa Trời đã được phục hồi lại cho những ai mà quyền ấy thuộc về thật sự. Những gì A-đam đánh mất trong Vườn, Con Người phục hồi trong sự phán xét trên trời.

Sự mô tả trên cho chúng ta một cái nhìn toàn cảnh về các hình ảnh trong bối cảnh của Kinh Thánh của sự hiện thấy đầy biểu tượng cao sâu này. May mắn thay, một số chi tiết quan trọng của sự hiện thấy được giải thích bởi thiên sứ, vì vậy chúng ta có thể hiểu những đường nét chính của lời tiên tri lạ lùng này.

1. BỐN CON THÚ

Đọc Đa-ni-ên 7. Ý chính của những sự hiện ra cho Đa-ni-ên là gì, và sự khải thị này nói về điều gì?

Mỗi con thú được trình bày cho Đa-ni-ên tương ứng với một phần của bức tượng được tỏ bày cho vua Nê-bu-cát-nết-sa, nhưng bây giờ thì nhiều chi tiết hơn về mỗi vương quốc được nói đến. Thật thú vị làm sao khi những sinh vật, tượng trưng cho các quốc gia ngoại giáo, đều là những con thú ô uế. Ngoài ra, ngoại trừ con thú thứ tư, Đa-ni-ên mô tả các con thú giống như một số sinh vật mà chúng ta biết. Vì vậy, các con thú này không phải chỉ là những biểu tượng vô nghĩa và tình cờ, vì mỗi con mang một số đặc điểm hoặc chỉ ra một số khía cạnh của vương quốc mà nó đại diện.

Sư tử: Một con sư tử là một biểu tượng đúng nhất về Ba-by-lôn. Các tường thành, cung điện hay các tác phẩm nghệ thuật của Ba-by-lôn thường được trang trí bằng hình ảnh sư tử có cánh. Con sư tử được miêu tả trong sự hiện thấy, cuối cùng đôi cánh của nó bị cắt đi, và nó phải đứng thẳng như một dạng người, và nhận được trái tim của loài người. Quá trình này tượng trưng cho sự suy đồi của đế chế Ba-by-lôn dưới thời các vua về sau.

Gấu: Con gấu tiêu biểu đại diện cho Đế quốc Mê-đô – Ba Tư. Việc nó được nâng lên ở một phía cho thấy sự vượt trội của người Ba Tư (Phe-rơ-sơ) so với người Mê-đi. Ba xương sườn giữa răng của nó là biểu tượng cho ba cuộc chinh phạt chính của Đế quốc Mê-đô – Ba Tư: Lydia, Ba-by-lôn và Ai Cập.

Beo: Con beo nhanh nhẹn là biểu tượng về đế quốc Hy Lạp, được thành lập bởi A-lich-sơn Đại đế. Bốn cánh làm cho con thú này thậm chí còn nhanh nhẹn hơn nữa, là một tiêu biểu thích hợp về A-lich-sơn, người, trong một vài năm đã đưa hầu hết thế giới thời cổ đến dưới sự thống trị của mình.

Con thú đáng sợ và khủng khiếp: Trong khi các con thú trước mang hình ảnh của loài thú mà chúng giống. Tức là, những con đầu tiên được mô tả là “giống” như một con sư tử, hay “giống” một con gấu, nhưng con này không được mô tả như bất cứ thứ gì. Con thú đa sừng này cũng có vẻ tàn nhẫn và hung ác hơn nhiều so với những con trước. Như vậy, nó là một đại diện phù hợp của La Mã ngoại đạo, đế quốc đã chinh phục, cai trị và chà đạp trên thế giới bằng đôi bàn chân sắt.

Tất cả những lịch sử hàng ngàn năm của loài người đã đến và đi, đúng như tiên đoán. Bạn có cảm thấy an lòng khi biết rằng trên tất cả mọi náo nhiệt, bất ổn và đôi khi hoàn toàn hỗn loạn, là quyền cai trị Đức Chúa Trời? Điều này dạy chúng ta điều gì về sự đáng tin cậy của Kinh Thánh?

2. CHIẾC SỪNG NHỎ

Đọc Đa-ni-ên 7:7, 8, 19–25. Trực tiếp từ quyền uy của ai mà chiếc sừng nhỏ dấy lên, và trở thành một phần của con thú thứ tư?

Hôm qua chúng ta đã học biết rằng con thú hung dữ với mười sừng thống trị thế giới với sự tàn ác tối đa là biểu tượng cho đế quốc La Mã ngoại giáo. Bây giờ chúng ta phải xem xét chiếc sừng nhỏ và sức mạnh mà nó đại diện. Như được miêu tả trong sự khai thị, con vật thứ tư có mười sừng, trong đó ba sừng bị nhổ ra để nhường chỗ cho một chiếc sừng nhỏ. Sừng này có đôi mắt của con người và nói những lời cao ngạo, trịch thượng (Đa-ni-ên 7:8). Rõ ràng là chiếc sừng nhỏ xuất hiện từ thực thể được đại diện bởi con thú khủng khiếp, là đế quốc La Mã ngoại giáo. Nói một cách khác, chiếc sừng đã kéo dài hoặc tiếp tục một số bản tính của La Mã ngoại đạo. Nó chỉ là một giai đoạn sau của cùng một quyền lực.

Đa-ni-ên nhìn thấy chiếc sừng này đang gây chiến với các thánh. Thiên sứ cho ông thấy rằng chiếc sừng này là một vị vua sẽ làm ba hành động phi pháp: (1) nói những lời trịch thượng chống lại Đấng Tối Cao, (2) bắt bớ và hãm hại các thánh của Đấng Tối Cao, (3) có ý định thay đổi thì giờ và luật pháp. Và hậu quả của sự xuất hiện của con thú ấy là các thánh sẽ bị giao vào tay nó. Tiếp theo, thiên sứ cho biết khoảng thời gian cho các hoạt động của chiếc sừng nhỏ: một kỳ, các kỳ và nửa kỳ. Trong trường hợp của ngôn ngữ tiên tri này, chữ các kỳ có nghĩa là các năm, ở trong dạng kép, vậy có nghĩa là “hai năm”. Như thế, đây là khoảng thời gian ba năm rưỡi của năm tiên tri, mà theo nguyên tắc ngày là năm, thì đây tính ra là một khoảng thời gian 1,260 năm. Trong suốt thời gian này, chiếc sừng nhỏ sẽ tấn công chống lại Đức Chúa Trời, bắt bớ các thánh và cố gắng thay đổi luật pháp của Chúa.

Đọc 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:1–12. Có những điểm tương đồng nào giữa người vô luật và chiếc sừng nhỏ? Quyền lực nào chúng ta tin rằng điều này đang nói về, và tại sao? Quyền uy duy nhất nào đã nảy sinh từ La Mã ngoại giáo, nhưng vẫn là một phần của La Mã, một quyền uy đã kéo dài từ thời La Mã ngoại giáo cho đến tận thế, có nghĩa là nó vẫn tồn tại đến ngày nay?

3. TRIỀU ĐÌNH ĐÃ AN TỌA

Sau khám tượng của bốn con thú và các hoạt động của chiếc sừng nhỏ, nhà tiên tri nhìn thấy một cảnh phán xét trên thiên đàng (Đa-ni-ên 7:9, 10, 13, 14). Khi tòa án triệu tập, các ngai được đặt vào các vị trí và Đấng Thượng Cổ vào chỗ ngồi của Ngài. Như cảnh thiên đường cho thấy, hàng ngàn và hàng ngàn thiên thể phục dịch trước mặt Đấng Thượng Cổ sau khi toàn triều đình đã vào chỗ ngồi của mình, và các cuốn sách được mở ra.

Điều quan trọng cần lưu ý về cuộc phán xét này là nó xảy ra sau khoảng thời gian 1,260 năm khi cái sừng nhỏ hoạt động (538 – 1798; xem bài học Thứ Sáu) nhưng trước khi vương quốc cuối cùng của Đức Chúa Trời được thành lập. Và thật vậy, ba lần trong sự khám thị này nó đã xuất hiện theo thứ tự dưới đây:

Thời kỳ của Sừng nhỏ (538 – 1798)

Sự phán xét nơi thiên đàng

Vương quốc muôn đời của Đức Chúa Trời

Đọc Đa-ni-ên 7:13, 14, 21, 22, 26, 27. Qua các cách nào sự điều tra phán xét là hữu ích cho dân Chúa?

Cựu Ước mô tả một số hành động phán xét tại đền tạm và đền thờ, nhưng sự phán xét được đề cập ở đây là khác. Đây là một sự phán xét cho toàn vụ trụ sẽ ảnh hưởng đến không chỉ chiếc sừng nhỏ mà luôn cả các thánh của Đấng Tối Cao, là những kẻ cuối cùng sẽ nhận được vương quốc.

Đa-ni-ên 7 không mô tả sự phán xét hoặc đưa ra chi tiết về khởi đầu và kết thúc của nó. Nhưng đoạn này ngụ ý rằng sự phán xét được thực hiện sau vụ tấn công của chiếc sừng nhỏ chống lại Đức Chúa Trời và dân của Ngài. Bởi vậy, điều được nhấn mạnh ở đây là sự khởi đầu của một cuộc phán xét cho toàn vũ trụ. Từ Đa-ni-ên 8 và 9 (trong những tuần sắp tới), chúng ta sẽ tìm hiểu về thời điểm bắt đầu phán xét và thực tế là sự phán xét này liên quan đến việc thanh tẩy (hay làm sạch) nơi thánh trên thiên đàng trong Ngày Đại Lễ Chuộc Tội trên trời. Bài học ở đây là rõ ràng, chúng ta sẽ có một tiền phán xét trước sự Tái Lâm tại thiên đàng cho mọi con dân của Đức Chúa Trời (Đa-ni-ên 7:22).

Tại sao một sự hiểu biết về những gì Chúa Giê-su đã hoàn thành cho chúng ta ở thập giá là quan trọng nhất để chúng ta có thể đoán chắc về sự bảo đảm được tha tội trong ngày phán xét? Chúng ta có niềm hy vọng nào chẳng nếu không có sự hy sinh nơi Thập Tự giá? (Xem Rô-ma 8:1).

4. SỰ HIỆN ĐẾN CỦA CON NGƯỜI

Đọc Đa-ni-ên 7:13. Ai là Con Người ở đây, và làm sao cho chúng ta nhìn biết Ngài? (Xin cũng đọc Mác 13:26, Ma-thi-ơ 8:20, Ma-thi-ơ 9:6, Lu-ca 9:26, Lu-ca 12:8).

Khi cuộc phán xét mở màn, một nhân vật quan trọng nhất bước vào hiện trường: Con Người. Nhân vật này là ai? Trước hết, Con Người xuất hiện như một đấng trên trời. Nhưng như danh xưng của Ngài, Ngài cũng thể hiện những đặc điểm của người ta. Nói cách khác, Ngài là một cá nhân siêu phàm, và là Đấng đóng vai trò tích cực trong sự phán xét. Thứ hai, Con Người đến từ trời trong những đám mây là hình ảnh hay được nói đến của Sự Tái Lâm trong Tân Ước. Tuy nhiên, trong Đa-ni-ên 7:13 rất rõ ràng rằng, “Kìa, một Đấng giống như Con Người ngự trên mây trời đến. Ngài đến trước mặt Đấng Thượng Cổ, và được đưa ra trình diện trước Đấng ấy.” Con Người không được mô tả là từ trời xuống đất, mà là di chuyển để xuất hiện trước Đấng Thượng cổ. Thứ ba, sự mô tả về Con Người hiện ra giữa những đám mây trên trời cho thấy một biểu hiện hữu hình của Chúa. Nhưng hình ảnh này cũng cho chúng ta hình ảnh đến thấy tế lễ thượng phẩm được bao quanh bởi một đám khói từ lò xông hương, bước vào Nơi Chí Thánh trong Ngày Đại Lễ Chuộc Tội để thực hiện việc thanh tẩy đền thờ.

Con Người cũng là một nhân vật hoàng gia. “Ngài được ban cho quyền trị vì, vinh hiển, và vương quyền, để mọi dân tộc, mọi quốc gia, và mọi ngôn ngữ phải phục vụ Ngài. Quyền trị vì của Ngài là quyền trị vì đời đời, không bao giờ dứt;” (Đa-ni-ên 7:14). Động từ “phục vụ” cũng có thể được dịch là “thờ phượng”. Động từ này xuất hiện chín lần trong các đoạn 1 đến 7 (Đa-ni-ên 3:12, 14, 17, 18, 28; Đa-ni-ên 6:16; Đa-ni-ên 7:14, 27) và truyền đạt ý tưởng tỏ lòng tôn kính với một vị thần. Như vậy, do hậu quả của nỗ lực thay đổi luật lệ của Đức Chúa Trời, hệ thống tôn giáo được đại diện bởi chiếc sừng nhỏ đã phá hư sự thờ phượng chỉ dành cho Đức Chúa Trời mà thôi. Sự phán xét ghi lại ở đây cho thấy cuối cùng sự thờ phượng thật được phục hồi. Hệ thống thờ phượng được thiết lập bởi hệ thống giáo hoàng, trong số các yếu tố khác, đã đặt loài người sa ngã được làm trung gian để hòa giải giữa Đức Chúa Trời và nhân loại. Đa-ni-ên cho thấy chỉ có Con Người mới là Đấng trung bảo duy nhất có khả năng đại diện cho loài người trước mặt Thiên Chúa. Như Kinh Thánh đã nói, “Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đấng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jê-sus Christ, là người” (1 Ti-mô-thê 2:5).

Từ tất cả những gì chúng ta đã đọc trong Kinh Thánh về cuộc đời và bản chất của Chúa Giê-su, tại sao thật an lòng cho chúng ta khi biết rất rõ ràng rằng, Ngài là chủ yếu của sự phán xét mà chúng ta thấy mô tả ở đây?

5. CÁC THÁNH ĐỒ CỦA ĐẲNG TỐI CAO

Điều gì xảy đến cho dân Chúa theo các câu Kinh Thánh này? Đa-ni-ên 7:18, 21, 22, 25, 27.

“Các thánh của Đấng Tối Cao” là tên gọi của dân Đức Chúa Trời. Họ bị tấn công bởi thế lực đại diện qua chiếc sừng nhỏ. Bởi vì họ khẳng khái trung thành với Lời Đức Chúa Trời, họ bị bức hại trong thời gian cai trị của giáo hoàng. Các Cơ Đốc nhân cũng bị đàn áp trong thời Đế quốc La Mã ngoại giáo (chính con thú thứ tư), nhưng cuộc đàn áp được đề cập trong Đa-ni-ên 7:25 là một cuộc áp bức các thánh nhân bởi chiếc sừng nhỏ, chỉ xảy ra sau khi giai đoạn ngoại giáo của La Mã kết thúc.

Tuy nhiên, dân Chúa sẽ không bị áp bức bởi quyền lực của thế gian vĩnh viễn. Vương quốc của Đức Chúa Trời sẽ thay thế các vương quốc của thế gian. Thật thú vị, trong sự khai thị, Con Người đã được “trao quyền thống trị vinh quang và một vương quốc” (Đa-ni-ên 7:14). Nhưng theo sự giải thích của thiên sứ, chính “những người thánh” là những kẻ nhận vương quốc (Đa-ni-ên 7:18). Không có sự mâu thuẫn ở đây. Bởi vì Con Người liên hệ với cả Đức Chúa Trời và loài người, và sự chiến thắng của Ngài là chiến thắng của tất cả những kẻ mà Ngài đại diện.

Khi thấy tế lễ thượng phẩm hỏi Đức Chúa Giê-su rằng Ngài có phải là Đấng Mê-si, Con của Đức Chúa Trời không, Đức Chúa Giê-su dùng lời Thi thiên 110:1 và Đa-ni-ên 7:13, 14 mà nói: “Ta chính phải đó; các ngươi sẽ thấy Con người ngồi bên hữu quyền phép Đức Chúa Trời, và ngự giữa đám mây trên trời mà đến” (Mác 14:62). Do đó, Chúa Giê-su là Đấng đại diện cho chúng ta trong tòa án trên trời. Ngài đã đánh bại sức mạnh của bóng tối và chia sẻ chiến thắng của Ngài với những ai đến cùng Ngài. Bởi vậy, những kẻ tin Ngài không có lý do để sợ hãi. Như sứ đồ Phao-lô đã khéo léo tuyên bố: “Trái lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đấng yêu thương mình mà thắng hơn tội phạm. Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsu Christ, là Chúa chúng ta” (Rô-ma 8:37-39).

Hãy nhìn vào sự khai thị thật chính xác cho Đa-ni-ên, mô tả lịch sử, hàng ngàn năm trước. Làm thế nào điều này sẽ giúp chúng ta học được sự tin tưởng vào tất cả các lời hứa của Chúa cho tương lai?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Qua một cái nhìn rất nhanh vào lịch sử cho chúng ta thấy rằng sau sự sụp đổ của Đế quốc La Mã, xảy ra bởi các cuộc tấn công từ những kẻ man rợ ở phương bắc, giám mục thành La Mã đã lợi dụng sự lật đổ của ba bộ lạc man rợ và tự lập mình trở thành quyền lực duy nhất ở thành La Mã vào năm 538 S.C. Trong quá trình này, ông đã nhận quyền hành chính và chính trị của một số các cơ quan vốn thuộc quyền của hoàng đế La Mã. Từ đó chế độ giáo hoàng nổi lên và càng mạnh mẽ hơn với các quyền định đoạt về thời gian và tôn giáo, cho đến khi chế độ ấy bị Napoleon phế truất vào năm 1798. Điều này không mang lại sự kết thúc cho La Mã, mà chỉ là một giai đoạn quyền của La Mã bị áp bức mà sự khai thị của Đa-ni-ên đã nói trước. Giáo hoàng không chỉ tự xưng là người đại diện cho Đấng Cơ Đốc nhưng còn giới thiệu một số giáo lý và nghi thức trái với Kinh Thánh. Lò luyện tội, sám hối, xưng tội với linh mục, và thay đổi điều răn ngày Sa-bát sang ngày thứ Nhất là một số trong nhiều sự thay đổi khác về “thời gian và luật pháp” đã được đưa vào bởi hệ thống giáo hoàng.

“Sức mạnh của loài người không thể đáp ứng các sự tấn công của kẻ thù. Đúng thú nhận tội lỗi của mình trước mặt Đức Chúa Trời, loài người chỉ là những kẻ mặc những chiếc áo nhơ vì tội lỗi. Nhưng Đức Chúa Giê-su, vị Luật sư của chúng ta, trình bày một lời cầu xin có hiệu lực cho tất cả những ai có lòng ăn năn và đức tin, đã quyết lòng để Ngài cứu vớt linh hồn họ. Ngài cầu xin cho duyên cớ của họ, và bằng những lập luận oai hùng của Thập tự giá nơi Đồi Gô-gô-tha, Ngài đánh bại kẻ buộc tội họ. Sự vắng giữ hoàn toàn của Ngài đối với luật pháp Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài tất cả quyền năng trên trời và dưới đất, và Ngài đã giành được sự thương xót và hòa giải nơi Cha của mình cho kẻ có tội. Đối với người cáo buộc dân sự của Ngài, Ngài tuyên bố: ‘Chúa quở trách người, hồi Sa-tan. Đây là những kẻ mà ta đã chuộc bằng chính huyết ta, những nhánh mà ta cắt khỏi sự thiêu đốt’, và với những người dựa vào Ngài trong đức tin, Ngài ban cho họ sự bảo đảm, ‘Này, ta đã bỏ sự gian ác khỏi người và ta đã thay chiếc áo bẩn của người’ (Xa-cha-ri 3:4).” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 586, 587.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nhìn lại tất cả các điểm của oai quyền mà chiếc sừng nhỏ dấy lên từ đây và vẫn là một phần của con thú thứ tư, La Mã. Quyền lực nào đã phát sinh từ La Mã ngoại giáo từ nhiều thế kỷ trước và, ngoài việc bắt bớ dân Chúa, vẫn còn tồn tại đến ngày nay? Tại sao việc nhận diện rõ ràng này giúp bảo vệ chúng ta khỏi việc suy đoán về danh tính của nó, kể cả tư tưởng cho rằng chiếc sừng nhỏ là nói về một vị vua Hy Lạp ngoại giáo đã biến mất khỏi lịch sử hơn một thế kỷ rưỡi trước khi Đức Chúa Giê-su đến thế gian lần thứ nhất? Làm thế nào những dấu hiệu nhận diện rõ ràng này cũng bảo vệ chúng ta khỏi chủ thuyết cho rằng chiếc sừng nhỏ là một sức mạnh hãy còn trong tương lai và chưa dấy lên?